

Pojďme dát barvy dnům (Just Some Things)
Wade Bowen / Dušan Trličík

1. Dnes přicházím zas já, ty víš,
do tvých dnů, co jsou mi blíž.
Ty šlápěje mé slyšíš v duši své,
já hledám tiché kroky léčivé.
Aby nad námi zas slunce mohlo hřát,
nechat naše ztuhlý srdce pookrát.
- R: Přestože nelze se jednoduše vrátit zpět
a že nejde mnoho věcí nevidět,
hledat cestu, po které teď můžeme jít,
zase můžeme hledat, kudy se dát,
život nemůže jen šedá barva ovládat.
Já nechci už žít jenom „black and white“.
Tak zkusme spolu dnům barvy dát.
- 2 Ale já tu mám teď tíhu svou,
přijít k prahu se svou omluvou.
Pustíš dál moje těžký svědomí?
Jdu s důvěrou, že se nezlomí.
Nebyl jsem ten, kterým jsem se zdál.
Jsem rád, že můžem být dnes o kus dál.
- R: Přestože nelze se jednoduše vrátit zpět
a že nejde mnoho věcí nevidět,
hledat cestu, po které teď můžeme jít,
zase můžeme hledat, kudy se dát,
život nemůže jen šedá barva ovládat.
Já nechci už žít jenom „black and white“.
Tak zkusme spolu dnům barvy dát.
- V: Zpomalme náš vlak,
než se znovu rozběhnem.
Vyžeňme hejna strak,
co kradou s posměchem.
Máme šanci, která tady čeká,
chceš ji snad znovu vzít?
Já ji chci zas vzít...
Chci ji vzít...
- R: Přestože nelze se jednoduše vrátit zpět
a že nejde mnoho věcí nevidět,
hledat cestu, po které teď můžeme jít,
zase můžeme hledat, kudy se dát,
život nemůže jen šedá barva ovládat.
Já nechci už žít jenom „black and white“.
Tak zkusme spolu dnům barvy dát.
Pojďme rychle spolu dnům zas barvy dát.